

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ
ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΑΔΙΚΙΑΣ

Δεν είναι σύμπτωση ότι οι δύο έλληνες πολιτικοί αναφέρθηκαν σχεδόν ταυτόχρονα στο ζήτημα. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος στο χωριό Καλλικράτης και ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας στο χωριό Κάνδανος. Σηματοδοτεί την απαρχή μιας μακράς εκστρατείας, η οποία σύμφωνα με πληροφορίες του περιοδικού Der Spiegel θα ξεκινήσει τον Νοέμβριο. Η ελληνική βουλή θα επικυρώσει κατ' αρχήν έκθεση, στην οποία αναφέρεται ότι η Ελλάδα δικαιούται επανορθώσεις 269,5 δις ευρώ από τον β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στο ποσό αυτό προστίθεται το κατοχικό δάνειο ύψους 10,3 δις ευρώ, βάσει υπολογισμών από τα τέλη 2014. Η έκθεση είναι έτοιμη από τον Αύγουστο του 2016. Έμεινε ωστόσο στο συρτάρι, όσο η Ελλάδα λάμβανε ακόμα βοήθεια από χώρες της ΕΕ συμπεριλαμβανομένης και της Γερμανίας.

Από τους 800 Γερμανούς στρατιωτικούς εναντίον των οποίων είχε ασκήσει δίωξη το μεταπολεμικό "Ελληνικό Γραφείο Εγκλημάτων Πολέμου", για τη γενοκτονική δράση τους στην Ελλάδα, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την ισοπέδωση και το κάψιμο 2.500 χωριών, 50.000 εκτελέσεις μαχητών και αθώων πολιτών και τον θάνατο 300.000 ανθρώπων από την πείνα (λιμό) τον χειμώνα του 1941, αλλά και μέχρι το 1945, και δεκάδες χιλιάδες σωματικά αναπήρους και ψυχικά ασθενείς, δεν καταδικάστηκε κανένας! Υπολογίζεται πως εξοντώθηκε το 12% των Ελλήνων. Το 8% από τις δολοφονίες-εκτελέσεις και την πείνα, αλλά και ένα 4% από τις γεννήσεις που δεν έγιναν, λόγω των ασθενειών - κακουχιών. Πέρα από τις καταστροφές των δημόσιων υποδομών και των ιδιωτικών περιουσιών, για τις οποίες η «Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων» (1947) αναγνώρισε μια συνολική μελλοντική απαίτηση για Επανορθώσεις-Αποζημιώσεις ύψους 8,5 δις. δολαρίων, αγοραστικής αξίας του 1938, χωρίς να αναγνωριστούν τα "διαφυγόντα κέρδη" για τις επόμενες δεκαετίες.

Η Ελλάδα ζήτησε τότε την αναγνώριση αποζημιώσεων ύψους 14 δις δολαρίων. Το 1959, η κυβέρνηση Κ. Καραμανλή υποχρεώθηκε από τη "δημοκρατική" Γερμανία να κλείσει-αναστειλεί τη λειτουργία του Ελληνικού Γραφείου Εγκλημάτων Πολέμου και να στείλει τους 800 φακέλους στη "Δικαιοσύνη" της τότε Δυτικής Ομοσπονδιακής Γερμανίας, με την υπόσχεση ότι θα ασκήσουν οι ίδιοι δίωξη στους ομοεθνείς τους, επειδή είναι, τώρα πα,..." "δημοκράτες"! Παράλληλα, η κυβέρνηση Καραμανλή υποχρεώθηκε να αμνηστεύσει και να στείλει, τον σε 25 χρόνια κάθε

ξη καταδικασμένο Μαξ Μέρτεν (για τις δολοφονίες και τη ληστεία των Εβραίων της Θεσσαλονίκης) στη Γερμανία, για να εκτίσει την ποινή του εκεί!

Η συνέχεια ήταν η "δημοκρατική" Γερμανία να τους απαλλάξει όλους με βουλεύματα, με το ατράνταχτο νομικό επιχείρημα ότι τα όλα τα εγκλήματα (και το ξεκοίλιασμα εγκύων γυναικών) αποτελούσαν νόμιμα «στρατιωτικά αντίποινα» για τη δράση «ανταρτών» (όπως και το χιτλερικό διάταγμα για 50 εκτελέσεις Ελλήνων για κάθε Γερμανό που σκοτώθηκε από αντιστασιακούς!).

Ο καταδικασμένος (1958) από Ελληνικό Δικαστήριο Εγκλημάτων Πολέμου (Στρατοδικείο) Μαξ Μέρτεν αφέθηκε ελεύθερος και απελάθηκε στην πατρίδα του, για να πάρει στη συνέχεια αποζημίωση και σύνταξη από το γερμανικό κράτος «για την άδικη μεταχείριση του στην Ελλάδα!» Πέθανε «πλήρης ημερών» το 1972, αφού προηγουμένως είχε απαλλαχθεί και αυτός για τη δράση του στην Ελλάδα με βούλευμα, παρά την υπόσχεση της Γερμανίας ότι θα τον δίκαιε και θα τον φυλάκιζε...

Στην έκθεση του Νίκου Καζαντζάκη για το δολοφονικό όργιο των Ναζί στην Κρήτη αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι οι Γερμανοί αφαιρούσαν, μάζευαν, ακόμα και τα χρυσά δακτυλίδια και δόντια από τα θύματα τους!

Λίγο αργότερα οι δημοσιεύσεις σταμάτησαν (1961) με παράκληση του γερμανικού ΥΠΕΞ, «για να μην βλαφτούν οι φιλικές σχέσεις με την σύμμαχο Ελλάδα...». Σταμάτησε όμως και η «Αριστερά» να αναφέρεται σε αυτά τα γεγονότα, ιδιαίτερα μετά τη «μεταπολίτευση» («Καραμανλής ή τανκς») για λόγους διαφύλαξης και αποκατάστασης της «εθνικής ομοψυχίας» και της «λήθης στο παρελθόν»... (Δεν θα μας λέτε εσείς εαμο-

Από την Κάνδανο της Κρήτης

Συλλογή φόρων κάπου στην ελληνική επαρχία

Βούλγαρους, δεν θα σας λέμε εμείς γερμανο-τσοιλιάδες)...

Το 1977, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έλαβε στο Άαχεν το παράσημο του θεμελιωτή της «Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, του Γερμανικού Έθνους», του «Μεγάλου Καρόλου». Μια τιμή που την αποδίδουν οι Γερμανοί σε όλους τους καλούς τους φίλους που πολεμούν για το γερμανικό όραμα της Ενωμένης Ευρώπης.

Για να καταλάβουμε το τι σημαίνει να κλείνει από το 1959 (!) το Ελληνικό Γραφείο Εγκλημάτων Πολέμου και να σταματά η δίωξη Γερμανών στην Ελλάδα, θα πρέπει να το συγκρίνουμε με το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, λειτουργούν ακόμα τα αντίστοιχα γραφεία στις ΗΠΑ, Γαλλία, Αγγλία, Ιταλία, Αυστραλία και τη Γερμανία, και όποτε εντοπίσουν κάποιον, ενεργό τότε Ναζί, τον δικάζουν, έστω και εάν είναι σήμερα ένα κούφιαλο των 90 -100 χρονών, διότι, σύμφωνα με τις διακηρύξεις του ΟΗΕ, τα «Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας» δεν παραγράφονται!

Αυτή η θλιβερή πραγματικότητα συμπληρώνεται με την παραίτηση από τη διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων -και της επιστροφής των αναγκαστικών δανείων της Τράπεζας της Ελλάδας προς το Γ' Ράιχ. Μιλάμε για ποσά

που ξεπερνούν τα 100 δισεκατομμύρια δολάρια! Η αποζημίωση - επανόρθωση αυτή και η αναγνώριση του εγκλήματος θα αποτελούσαν τη μοναδική δικαίωση των αγώνων και των θυσιών του ελληνικού λαού.

Και όμως η Γερμανία, ασκώντας ιμπεριαλιστική πολιτική, δηλαδή εκβιασμό μεγάλης δύναμης, αρνείται και να συζητήσει έστω αυτό το θέμα. Και το ελληνικό πολιτικό προσωπικό της, αυτής και των άλλων ιμπεριαλιστικών χωρών (δηλαδή η «πνευματική» και οικονομική ολιγαρχία που κυβερνά τη χώρα μας), ακολουθεί τις εντολές των «συμμάχων». Μπορεί ο Ανδρέας Παπανδρέου, μετά από πολλά χρόνια αβελτηρίας, να αποφάσισε στον τελευταίο του λόγο μπροστά στην κοινοβουλευτική ομάδα του Πα.Σο.Κ. (Μάιος 1995), να ανακοινώσει -όπως επισήμως- ότι δίνει εντολή στον Έλληνα πρέσβη στη Βόννη να υποβάλει διπλωματική «ρηματική διακοίνωση» προς τη Γερμανία, με την οποία ζητά την έναρξη διαπραγματεύσεων για την τακτοποίηση των οφειλών της Γερμανίας...

Ο «Ευρωπαϊστής» όμως, ο «συνήθης Κ. Σημίτης», έγραψε και αυτή την πολιτική παρακαταθήκη του πρώην αρχηγού του Πα.Σο.Κ. εκεί που έγραψε και τις άλλες... Διότι, σύμφωνα με τους μανάτζερ του νεο-φιλελευθερισμού και του «πολιτικού ρεαλισμού», «πρέπει να κοιτάμε μπροστά» και όχι στο «παρελθόν», για να κτίσουμε τη «δυνατή Ελλάδα»...

Το "δίκαιο" της ατιμωρησίας που διεκδικούν οι ιμπεριαλιστές

Τώρα ζητά η Γερμανία αποζημιώσεις και επιστροφή για τους Γερμανούς ομογενείς που εκδιώχθηκαν από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, ακριβώς επειδή συνεργάστηκαν με τις γερμανικές δυνάμεις κατοχής κατά τη διάρκεια του Β' Π. Π.

Σύμφωνα με τις νέες οδηγίες του γερμανικού υπ. Έξ., δεν υπάρχουν «Νικητές και Ηττημένοι, όλοι οι πόλεμοι είναι κακοί». Και γι' αυτό την 8-9η Μαΐου δεν πρέπει να γιορτάζουμε τη Νίκη των λαών επί του γερμανικού ιμπεριαλισμού-μιλιταρισμού, αλλά... την επέτειο ίδρυσης της Ε.Ο.Κ.- Ευρωπαϊκής Ένωσης, με μουσική υπόκρουση τον «Ύμνο της Χαράς» του Λ. Φ. Μπετόβεν!